

[Enggaard.]

ning, som kunne træde i stedet for den unægtelig administrativt bekostelige ordning, som man i øjeblikket har, og som efter min mening virker noget tilfældigt.

De øvrige to bestanddele i lovforslaget vil vi gerne tiltræde.

Edele Kruchow: På det radikale venstres vegne vil jeg gerne give tilsagn om en villig behandling af lovforslaget. Vi er enige om, at det er urimeligt, at København og Frederiksberg skal være sorteper og bære udgifter, som andre kommuner ikke bærer. På den anden side har vi også den betænkelighed, som er blevet uddybet her fra venstres side, at det kan være et alt for stort administrativt besvær på forskellige leder, der her kommer ind i billedet. Disse forhold vil vi meget gerne have grundigt belyst i udvalgsarbejdet.

Ruth Olsen: Når vi nu en gang har en selvstændig amtskommunal skatteudskrivning, hvad SF i øvrigt beklager — vi har bedre løsninger at foreslå — er det selvfølgelig rimeligt nok, at København og Frederiksberg bliver ligestillet, hvad den amtskommunale andel angår. Det drejer sig vel her stort set bare om et par tekniske detaljer, men detaljer, der endnu en gang viser, hvor tiltrængt det er med en virkelig tilbunds-gående skattereform.

Jeg har i denne forbindelse også lyst til at spørge ministeren, om dette forslags fremkomst betyder, at man har opgivet at skille Københavns og Frederiksbergs primærkommunale og sekundærkommunale opgaver foreløbig.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Undskyld, at det varede lidt, før jeg kom på talerstolen. I min iver efter at oplyse hr. Enggaard, var jeg kommet ned bag i salen.

Jeg vil gerne sige tak for de venlige bemærkninger, der er faldet.

Hvor mange penge det drejer sig om, skal jeg gerne skaffe oplyst til udvalget. Jeg går ud fra, at lovforslaget bliver behandlet i kommunaludvalget. Jeg kan ikke angive beløbet helt bestemt.

Jeg synes nu ikke, hr. Enggaard har ret i, at her er der tale om, at man tager noget fra nogle kommuner. Her er der simpelt

hen tale om, at de har fået for meget, og at København har måttet betale noget, som man egentlig ikke burde betale, jævnfør de bemærkninger, der bl.a. faldt fra fru Edele Kruchow.

Jeg tør ikke sige helt bestemt, om vi har hørt kommunerne. Vor almindelige gang er jo den, at vi hører kommunerne før et sådant lovforslag, og jeg går da også ud fra, at vi har gjort det her, så der skulle ikke være problemer. I øvrigt betragter jeg ikke dette problem som særlig stort, idet der i forvejen er usikkerhed om, hvor meget det drejer sig om for de forskellige kommuner.

Så vil jeg gerne rette den misforståelse, hr. Enggaard gjorde sig skyldig i, at der var tale om sommerhuskommunerne. Det er ved almindelig fraflytning og tilflytning kommunerne imellem, denne regulering foregår, så det er ikke bare sommerhuskommuner, det drejer sig om.

Når hr. Enggaard spørger, hvornår der kommer forslag til en hovedstadsordning, kan jeg sige, at det kommer meget snart. Det bliver fremsat her i folketinget inden lang tid. Hvis vi løser problemet her, vil det i og for sig betyde, at København ikke skal være en amtskommune. Var det et fingerpeg om noget i forbindelse med hovedstadsreformen? Det tror jeg egentlig ikke. Men hvis det var et fingerpeg, ville jeg ikke være så ked af det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v.

Lovforslaget (nr. 57) findes i tillæg A. sp. 537, fremsættelsen i tidenden sp. 297).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Søren B. Jørgensen: I modsætning til mange af de EF-følgelovforslag, der blev fremsat i sidste samling og fremsættes uændret i denne samling, er der sket en tilføjelse til dette lovforslag.

Den første del er uændret og skal i henhold til Romtraktatens art. 52 sikre, at filialer af selskaber i EF også kan få næringsbrev her i landet.

Den anden del er den tilføjelse, der er kommet til, siden vi sidst behandlede lovforslaget. Tilføjelsen tager sigte på at hindre personer eller selskaber, der fremstiller eller forhandler drikkevarer, i at få alkoholbevilling her i landet, ligesom selskaber, i hvis ledelse der sidder personer, der fremstiller eller forhandler drikkevarer, heller ikke uden ministerens tilladelse kan få alkoholbevilling.

Jeg har forstået det således, at det udvalg, der i sidste samling behandlede lovforslaget, har fået henvendelser fra organisationer inden for hotel- og restaurationsbranchen, og at disse også har haft foretræde for udvalget. Organisationernes synspunkt har været, at man ikke mente, de gældende finansieringsbestemmelser i restaurationsloven ville give tilstrækkelig sikkerhed mod, at bl. a. udenlandske bryggerier kunne drive restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling her i landet. For at skabe klarhed på det punkt har et enigt udvalg erklæret sig enigt i de fremførte synspunkter og givet udtryk for i sin beretning, at der i loven bør sikres et ubetinget forbud imod, at drikkevarereleverandører erhverver alkoholbevilling.

Vedtagelse af lovforslaget betyder på den ene side, at filialer af udenlandske selskaber har ret til at få næringsbrev her i landet, men på den anden side, at alkoholbevilling ikke uden ministerens tilladelse kan gives til personer eller selskaber, der fremstiller eller forhandler drikkevarer. F. eks. kan bryggerier, og det gælder såvel danske som udenlandske, ikke få alkoholbevilling her i landet uden ministerens tilladelse.

Det er min overbevisning, at organisationerne vil føle sig beroliget med dette lovforslag. Jeg finder lovforslaget rimeligt og skal på socialdemokratiets vegne anbefale det til hurtig og velvillig behandling.

Knud Thomsen: Jeg kan bl. a. tilslutte mig hr. Søren B. Jørgensens sidste sætning ved at sige, at også det konservative folke-

parti skal bidrage til en meget hurtig og velvillig behandling.

Den ændring, der er kommet ind i lovforslaget, siden vi behandlede det i sidste folketingssamling, går ud på, at det er producenter og forhandlere af drikkevarer, som ikke kan opnå alkoholbevilling. Jeg har selv reflekteret lidt over det, for det går i grunden lidt videre end det, vi drøftede i udvalget, hvor vi kun tænkte på producenter og engrosforhandlere. Jeg går ud fra, at når ministeren har taget forhandlere med i al almindelighed og samtidig reserveret sig en mulighed for bevillingsstilladelse, hænger det sammen med, at der i en række tilfælde kan være vanskeligheder med at skelne mellem detailforretning og engrosforretning, og at der kan være blandinger af disse, men at det nu i alt fald er givet, at ministeren bevillingsmæssigt, hvor forholdene i øvrigt ikke måtte tale imod det, også kan give en detailhandler den fornødne alkoholbevilling. Jeg ved ikke, om ministeren vil kunne svare på det her ved første behandling, ellers kan vi jo altid se nærmere på det i udvalget.

Men som sagt: hurtig og velvillig behandling fra vort partis side.

Jens Peter Jensen: Jeg vil gerne takke handelsministeren for den ændring, der er kommet ind, og som følger de henstillinger, vi har modtaget i udvalget.

Hermed kan jeg på venstres vegne anbefale lovforslaget som helhed.

Nordqvist: Det er ikke let at være fjerde- mand om dette lovforslag, hvor tre allerede så fortrinligt har fremstillet, hvad lovforslaget indeholder, herunder at vi i den tidligere udvalgsbehandling sådan set har gjort det bedre, end det var oprindeligt.

Det radikale venstre anbefaler.

Ruth Olsen: Lovforslaget kan selvfølgelig ikke vække den helt store begejstring i SF, al den stund det er affødt af EF-nødvendighedens åg.

En formildende omstændighed er det dog, at der, siden lovforslaget var fremme i forrige samling, er kommet den ændring, at personer eller selskaber, der fremstiller eller forhandler drikkevarer, ikke kan få alkoholbevilling og derved mulighed for at monopolisere restaurant- og hotelbranchen, hvad

[Ruth Olsen.]

vi jo ser nogle uhyggelige eksempler på i de øvrige EF-lande. Vi ser denne ændring som en imødekommelse af de krav, vi stillede ved første behandling af dette lovforslag i sidste samling, og er derfor nu mindre negativt indstillet til lovforslaget i tillid til, at loven vil blive administreret på en sådan måde, at vi ikke får EF'ske tilstande inden for restaurant- og hotelvirksomhed, og i tillid til, at handelsministeren vil følge udviklingen med opmærksomhed, for smarte folk vil jo altid være i stand til at finde smuthullerne i denne såvel som alle andre love.

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg skal takke for den meget velvillige behandling af dette lovforslag om ændring af loven om restaurations- og hotelvirksomhed.

Hr. Jens Peter Jensen og hr. Nordqvist har ret, når de siger, at vi har søgt at imødekomme det tidligere udvalgsarbejde, og jeg takker også hr. Søren B. Jørgensen, fordi han som nytillkommen i arbejdet med denne lov kunne tilslutte sig denne indstilling.

Jeg vil gerne sige, at det er min opfattelse, at når alle de, der er involverede i en produktionssituation, både i den direkte og den afledte, som det her er tilfældet, har ønsket en lovændring, og når vi ikke har kunnet konstatere, at noget samfundshensyn eller noget hensyn til forbrugerne taler derimod, er det rimeligt at følge henvendelserne og dermed det tidligere nedsatte udvalg i denne udvidelse af det oprindelige lovudkast.

Jeg skal gerne sige til hr. Knud Thomsen, at vi har bevidst indføjet ordet „forhandlere“ for at undgå vanskelige afgrænsninger, men dispensationsbeføjelsen gør det muligt, dér hvor det er åbenbart urimeligt i det konkrete tilfælde at bruge denne almene og generelle fortolkning, at foretage en konkret afgrænsning.

Endelig skal jeg takke fru Ruth Olsen for, at hun uden stor begejstring dog pegede på de formildende omstændigheder ved dette lovforslag. Jeg kan love, at jeg vil følge denne lovgivning med opmærksomhed. Jeg er endog villig til lejlighedsvis ved selvstudier at følge, hvordan den virker.

Jeg må måske have lov at sige, at erhvervsudvalget netop har udvalgsbehandlet

en række EF-følgelovforslag af samme art som dette, og man har anmodet ministeren om at overveje muligheden for at konkretisere ikrafttrædelsesdatoen for disse lovforslag. Det har jeg lovet for så vidt angår de øvrige, og derfor synes jeg, det er rigtigt allerede nu at sige, at det på denne baggrund er min hensigt at fremsætte ændringsforslag om, at den generelle markering erstattes af ikrafttrædelsesdatoen 1. januar 1973.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 2. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.*

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om forholdsregler til beskyttelse af under-søiske telegraf- og telefonledninger.

4) *Anden (sidste) behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af internationale overenskomster om den internationale telekommunikations-satellit-organisation INTELSAT.

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om internationalt udviklingssamarbejde. (Ændring med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

[Formanden.]

6) *Forhandling om ministeren for kulturelle anliggendes redegørelse af 19. oktober 1972.*

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om radiospredning [af Stæhr Johansen m.fl.].

Mødet hævet kl. 14.18.

14. møde.

Torsdag den 2. november kl. 13.

Formanden: Udvalget for forretningsordenen har afgivet betænkning og indstilling angående folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57.

Erhvervsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af næringsloven. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlemmer af folketinget H. C. Toft, Hilmar Baunsgaard, Erik Hansen (Nordj. amt), Holger Hansen, Poul Hartling, Svend Haugaard, Ninn-Hansen, Stetter og Kristen Østergaard har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udflytning af statsinstitutioner m.v.

Medlemmer af folketinget Hans Toft, Henning Andersen, Hanne Budtz, Ninn-Hansen og Thestrup har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en forvaltningslov.

Medlemmer af folketinget Kaj V. Andersen, Damsgaard, Poul Hartling, Holmberg,

Mette Madsen og Niels Jørgen Nielsen har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd.

I skrivelse af 1. november 1972 meddeler boligministeren, at han snarest muligt og gerne tirsdag den 7. november ønsker i henhold til § 19, stk. 3, i forretningsordenen for folketinget at give tinget en redegørelse for boligministeriets bekendtgørelse af 30. oktober 1972 om regulering af visse private byggearbejder.

Med skrivelse af gårs dato har ministeren for kulturelle anliggender fremsendt skriftlig besvarelse af et af folketingsmand Erling Olsen stillet spørgsmål.

Spørgsmålet og besvarelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (H. C. Toft): Jeg skal herved på forslagsstillerne vegne fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om udflytning af statsinstitutioner m. v.*

Forslaget tilsigter på et bredt felt en bevidst planlægning og iværksættelse af statsinstitutioners udflytning fra hovedstadsområdet som et led i bestræbelserne for at fremme vækst og udvikling i den øvrige del af landet. Forslaget er således et led i den aktive egnsudviklings- og lokaliseringspolitik, der er bred enighed om i folketinget.

Det må tilstræbes, at egnsudviklingsområder må have fortrinsret i de tilfælde, hvor saglige grunde ikke taler imod en udflytning til disse dele af landet.

Vi ønsker med forslaget at pålægge regeringen at foretage en systematisk vurdering af mulighederne for udflytning dels ved, at udflytning kommer til realitetsbehandling, hver gang en statsinstitution m. m. ønsker at foretage væsentlige bygningsmæssige forandringer i institutionen, og tillige ved bevidst at planlægge en fortsat udflytning i de kommende år.